

دستاورد یک شرکت دانش بنیان؛

جریان‌های دریایی بادستگاه بومی اندازه گیری می‌شود

یک شرکت دانش بنیان موفق به تولید دستگاه داده سنجی اطلاعات آب بر پایه فناوری تیکه نگاری صوتی شده است که روشی نوین جهت اندازه گیری پیوسته متغیرهای جریان‌های آب است.

به گزارش اقتصادسرآمد، فناوری و اقتصاد دانش بنیان ریاست جمهوری، یک شرکت دانش بنیان موفق به تولید دستگاه داده سنجی اطلاعات آب بر پایه فناوری تیکه نگاری صوتی شده است که روشی نوین جهت اندازه گیری پیوسته متغیرهای جریان‌های آب نظیر دبی، سرعت، دما و شوری است.

شرکت سنخ آب فناوری خلیج فارس در حوزه محصولات مرتبط با آب و سامانه‌های تیکه نگاری فعال است. یکی از جدیدترین محصولات دانش‌بنیان این شرکت، دستگاه داده سنجی اطلاعات آب بر پایه فناوری تیکه نگاری صوتی مدل دریایی solution Tomography یا سنجاب دریایی CAT۱۰ است. دستگاه داده سنجی اطلاعات آب بر پایه فناوری تیکه نگاری صوتی دریایی روشی نوین جهت اندازه گیری پیوسته متغیرهای جریان‌های آب نظیر دبی سرعت دما و شوری است.

این دستگاه دارای فرستنده و گیرنده‌های صوتی ترانسدیوسر است که در دریای نصب شده و با انتشار امواج صوتی در کل مقطع آب بین ترانسدیسوسرها و ثبت اطلاعات در پردازشگر دستگاه متغیرهای مختلف آب را اندازه گیری می‌کند.

از مهمترین کاربردهای آن استفاده در دریا، آب‌های عمیق و حفاظت از محیط زیست است. از این دستگاه در مطالعات دریایی و اقیانوسی برای اندازه گیری دو بعدی و سه بعدی بیش از ۳۰ متغیر جریان‌های دریایی به صورت پیوسته و بهنگام و بدون نیاز به نیروی انسانی به‌منظور شناخت بهتر پدیده‌های فیزیکی دریا و اقیانوس، و تهیه داده‌های دمایی بلندمدت به‌منظور مطالعات گرمایش جهانی استفاده می‌شود.

این دستگاه در اندازه گیری انرژی جریان و تعیین محل نصب توربین‌های کشندسی جهت تولید برق، پایش مناطق دریایی و اندازه‌گیری انرژی جریان در اعماق مختلف دریا جهت تعیین بیشینه انرژی، موجود در هر منطقه برای نصب توربین‌های کشندی، پایش خروجی نیروگاه‌های ساحلی از طریق پایش آلودگی‌های حرارتی نیروگاه‌های مجاور دریا در مطالعات زیست‌شناسی برای تهیه نقشه‌های سرعت جریان به‌منظور شناسایی مکان مناسب جهت نصب قفس‌های پرورش ماهی و تهیه نقشه‌های دمایی اطراف قفس‌های پرورش ماهی کاربرد دارد.

همچنین در تفریحات ساحلی، برای کمک به تعیین مناطق ایمن جهت تفریحات ساحلی همچون شنا، قایق‌های تفریحی و موج سواری و کمک به شناسایی مناطق مناسب جهت احداث اسکله مورد استفاده قرار می‌گیرد.

بدون شرح...

فریبا عزیزی - اقتصاد سرآمد

گروه امنیت دریایی - ایوب نیکونهاد

– بهره گیری از ابزار تحریم برای فلج سازی سیستم اقتصادی و تجاری از سوی دولت‌های غربی یکی از ابزارهای سیاست مدرن جهانی است و دولت‌های غربی بعد از جنگ جهانی اول همواره سعی داشته‌اند تا از طریق به‌کارگیری تحریم‌های ظالمانه خود کشورهای مستقل را در روابط بین‌المللی منزوی کنند. یکی از اهداف بخش‌های اصلی تحریم‌های ظالمانه در طی چهار دهه گذشته ناوگان‌های دریایی در نیروهای مسلح بوده تا علاوه بر ناکارآمدسازی آن‌ها در جهت دفاع از حدود و نفوذ دریایی و اختلال در تجارت دریایی ایران، مانع از نقش‌آفرینی منطقه‌ای و بین‌المللی نیروی دریایی جمهوری اسلامی ایران و گسترش عمق نفوذ دریایی منطقه‌ای جمهوری اسلامی ایران شوند. در نوشتار پیش رو پس از بررسی تحریم‌های ظالمانه اعمال‌شده از سوی نظام سلطه به بررسی دلایل چرایی آن‌ها و سپس نقش ناوگروه ۸۶ نیروی دریایی ارتش در بی‌اعتبار سازی آن‌ها می‌پردازیم.

الف) بررسی تحریم‌های تسلیحاتی ایران:

پس از پیروزی انقلاب، ایالات متحده آمریکا تحریم‌هایی علیه ایران وضع کرد که مانع از فروش سلاح و تجهیزات نظامی به ایران بود. این تحریم‌ها در دوران جنگ ایران و عراق نیز ادامه داشت و سایر کشورهای جهان هم از شرق و غرب، از فروش سلاح به حکومت نوپای اسلامی ایران خودداری می‌کردند؛ اما این تنها تحریم تسلیحاتی ایران بعد از انقلاب نبوده است؛ تحریم‌های وضع‌شده توسط شورای امنیت سازمان ملل در ادامه‌ی چالش‌هستای ایران و غرب، به‌مراتب پرحادثه‌تر و سخت‌تر از تحریم‌های زمان جنگ بوده است. تحریم‌هایی که نه یک یا چند قدرت نظامی، بلکه تمام کشورهای جهان را از هر گونه دادوستد تسلیحاتی با ایران منع کرد. ازجمله این تحریم‌ها که به بهانه فعالیت‌های هسته‌ای در بخش تسلیحاتی و دفاعی علیه ایران اعمال شد تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد بود که به‌صورت خلاصه به بررسی آن‌ها می‌پردازیم.

قطعهنامه ۱۷۴۷ شورای امنیت(۴ فروردین ۱۳۸۶) مطابق بند ۵ این قطعهنامه، ایران حق فروش، تأمین یا انتقال تسلیحات یا اقلام مربوط به آن را ندارد و تمام کشورها هم باید خرید چنین اقلامی از ایران را ممنوع کنند. همچنین بند ۶، از تمام کشورها می‌خواهد تا نسبت به عرضه، فروش یا انتقال هر گونه ماشین‌آلات زر هسی جنگی، سیستم‌های توپخانه یا کالیبر بالا، هواپیماهای جنگنده، بالگردهای تهاجمی، رزم‌ناوها، موشک یا سیستم‌های موشکی، کمک یا آموزش فنی، کمک مالی، سرمایه‌گذاری، واسطه‌گری و انتقال منابع مالی یا خدمات مرتبط باعرضه، فروش، انتقال، ساخت، یا استفاده از چنین اقلامی، به هر طریق که باشد،

«هشیاری و خویشتن‌داری» به عمل آورند.

قطعهنامه ۱۹۲۹ شورای امنیت (۱۹ خرداد ۱۳۸۹): در این قطعهنامه تحریم‌های تسلیحاتی ایران تشدید شده و بر اساس بند ۸ آن، شورای امنیت همه‌ی کشورها را ملزم می‌کند که «از تسدارک، فروش یا انتقال مستقیم یا غیرمستقیم هر گونه تانک رزمی، خودروهای زره‌پوش نبرد، دستگاه‌های توپخانه یا کالیبر بالا، هواپیماهای جنگی، بالگردهای ویزه‌ی حمله، کشتنی‌های جنگی، موشک یا سامانه‌های موشکی» یا مواد مربوط به آن‌ها مشتمل بر قطعات یدکی، به هر طریق، جلوگیری کنند. علاوه بر این‌ها طبق این بند «همه‌ی کشورها باید از ارائه‌ی آموزش فنی، خدمات مربوط به منابع مالی، مشاوره یا خدمات یا هر گونه کمک در ارتباط با تحویل، فروش، انتقال، تدارک، ساخت، نگهداری یا کاربرد این گونه تسلیحات یا وسایل مربوط به آن‌ها به ایران» جلوگیری کنند. در بند ۹ قطعهنامه نیز شورای امنیت مقرر کرده است که «ایران نباید به هیچ گونه فعالیتی در ارتباط با موشک‌های بالستیک قادر به حمل و انتقال سلاح‌های هسته‌ای، مشتمل بر فناوری پرتاب موشک‌های بالستیک مبادرت ورزد» و همه‌ی کشورها باید از انتقال فناوری یا کمک فنی در رابطه با چنین فعالیت‌هایی به ایران جلوگیری کنند. بند ۱۸ تدارک سوخت برای کشتی‌های ایرانی را ممنوع کرده و بند ۱۹ مقرر کرده که تمام کشورها باید اموال و دارایی‌های مربوط به خطوط کشتی‌رانی ایران و اشخاص مرتبط با آن را مسدود کنند.

بند ۲۱ «ارائه‌ی خدمات مالی» ازجمله بیمه یا انتقال دارایی از، یا به ایران و بند ۲۲ معامله با نهادهای ثبت‌شده در ایران را ممنوع می‌کند. بند ۲۳ فعالیت بانک‌های ایرانی را در تمام کشورها و بند ۲۴ فعالیت نهادهای مالی خارجی را در ایران، ممنوع می‌کند. گرچه پس از تصویب برجام و بر طبق قطعهنامه ۲۳۳۱ شورای امنیت سازمان ملل مقررشده بود تا تحریم‌هایی که از سوی این نهاد بین‌المللی علیه ایران وضع‌شده بود ملغی گردند اما رفع تحریم‌های تسلیحاتی ایران به چند سال بعد یعنی ۲۷ مهرماه سال ۱۳۹۹ موکول شده بود.

ب) شکست تحریم‌ها در نیروهای مسلح

بعد از پیروزی انقلاب، سنگ بنای استراتژی بازآرندگی نظامی جمهوری اسلامی ایران «استقلال و خودکفایی تجهیزاتی» در همه ابعاد دفاعی بوده است. عمق کینه و دشمنی نظامی سلطه با تحمیل جنگ هشت‌ساله به ملت ایران صاحب‌نظران سیاسی دفاعی را به این نتیجه رساند که دست‌یابی به اقتدار نظامی منطقه‌ای و بین‌المللی صرفاً از طریق درون‌گرایی و تکیه‌بر توانایی‌های داخلی در بخش دفاع میسر است. به همین جهت بود که مذاکرات سیاسی و رفت‌وآمدهای دیپلماتیک و یا در مقابل وضع تحریم‌ها هیچ‌گاه نتوانست خلیی در پیشبرد

بررسی دلایل شکست سیاست‌های تحریمی در نیروی دریایی

ارتش در نوشتاری به «روزنامه دریایی سرآمد»؛

بی‌اعتبارسازی تحریم‌ها توسط ناوگروه ۸۶ نداجا

برنامه دفاعی ایران ایجاد کند.

در طول جنگ نابرابر هشت‌ساله تحمیلی هم علیرغم حمایت رسمی بیش از ۳۵ کشور بلوک غرب و شرق از رژیم بعث عراق و تجهیز آن به انواع جنگنده‌های مدرن نظامی همانند هواپیماهای سوپر اتاندارد و میراژ فرانسوی، تانک‌های پیشرفته، موشک‌ها و حتی سلاح‌های نامتعارف و ممنوعه شیمیایی به دولت بعثی –که بارها به‌صورت علنی از آن استفاده کرد– در مقابل جمهوری اسلامی ایران حتی از واردات سیم خاردار محروم شده بود این در حالی بود که هیچ سلاح در بحبوحه این جنگ نابرابر باشد وجود نداشت و عمدتاً سلاح و مهمات موردنیاز ایران به‌صورت واسطه‌ای از چند کشور بلوک شرق آن‌هم به‌صورت محدود در اختیار ایران قرار می‌گرفت.

نمونه آن واگذاری چند فقره موشک اسکاد لیبی در زمان سرسنگ قذافی بود که با شرط و شروط عجیب و غریب –هدف قرار دادن عربستان به‌وسیله این موشک‌ها- به ایران واگذار شد. نقطه آغاز خوداتکایی و شکوفایی تسلیحاتی ایران در همین تحریم‌های نانوشته و غیررسمی بود که متخصصان داخلی را واداشت تا ضمن بهینه‌سازی تسلیحات موجود بر اساس ضرورت‌های امنیتی کشور به تدوین و طراحی الگوی راهبردی دفاعی مستقل ب‌آیند. به‌گونه‌ای که امروز نیروی دریایی ارتش با اعزام ناوگروه ۸۶ خود به آب‌های آزاد بین‌المللی و لنگرگیری در حیاط‌خلوت آمریکایی اعتباری تحریم‌های بین‌المللی را بیش‌ازپیش در انظار عمومی جهانیان و سیاست‌مدران آن‌ها به اثبات برساند.

ازجمله نشانه‌های شکست و بی‌اعتباری سیاست‌های تحریمی در نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران می‌توان به تولید به‌روزترین سلاح‌های بازدارنده در بخش‌های مختلف نیروهای مسلح، افزایش عمق و نفوذ راهبردی دریایی ایران (عبور از خطوط فرمز نظام سلطه و پا گذاشتن در آب‌های آزاد بین‌المللی و پهلوگیری ناوگروه ۸۶ در حیاط‌خلوت آمریکا)، برقراری موازنه قوا و موازنه تهدید در سطح نظم منطقه‌ای و نظام بین‌الملل و حرکت علمی نیروهای مسلح در لبه دست‌یابی به فناوری روزآمد تسلیحاتی در جهان و... اشاره کرد.

اعزام ناوگروه ۸۶ نیروی دریایی ارتش به آب‌های آزاد بین‌المللی از چند بعد نماد شکست سیاست‌های تحریمی است: ۱- یکی از استراتژی‌های اصلی آمریکایی‌ها در طول ۴۴ سال گذشته حصر دریایی ایران از طریق حضور نظامی فراگیر خود در قالب احداث پایگاه‌های دریایی در کشورهای منطقه خلیج فارس و حضور رزم‌ناوها و تجهیزات نظامی خود در این منطقه بوده است تا علاوه بر اعمال تحریم‌های چندجانبه و یک‌جانبه مانع از نقش‌آفرینی ایران از طریق حضور نظامی فراگیر خود در قالب حضور نیروهای دریایی ایران در دریای عمان را هم برنمی‌تابیدند امروز با پدیده و مسئله جدیدی در استراتژی بازدارندگی جمهوری اسلامی ایران مواجهه شده‌اند. به‌گونه‌ای که امروز حضور نظامی و دریایی ایران به همسایگی آن‌ها رسیده است.

۲- فلج‌سازی توان نظامی ایران و اختلال در مسیر تجارت دریایی کشور یکی از اهداف اصلی تحریم‌های نظام سلطه بوده است تا از این طریق

امنیت ملی و منطقه‌ای و بین‌المللی جمهوری اسلامی ایران را تحت تأثیر خود قرار دهند. اعزام ناوگروه ۸۶ نیروی دریایی ارتش به آب‌های آزاد بین‌المللی قابت کرد که سیاست تحریم‌ها در بعد نظامی کاملاً شکست‌خورده است.

۳- بعد از اعزام ناوگروه و حرکت به سمت آب‌های آزاد بین‌المللی، ایالات متحده آمریکا سعی کرد تا از طرق مختلف در مسیر حرکت ناوگروه ۸۶ نیروی دریایی ارتش اختلال ایجاد کند. ازجمله این تلاش‌های مذبوحانه فشار به دولت برزیل به جهت جلوگیری از پهلوگیری ناو در بندر ریودوژانیرو بود که با دیپلماسی هوشمند سیاسی و دفاعی جمهوری اسلامی ایران یک‌بار دیگر ناکام ماند.

۴- اعزام ناوگروه ۸۶ نیروی دریایی ارتش و حضور هشت‌ماهه آن‌ها در آب‌های آزاد بین‌المللی نماد عینی و کامل دور زدن تحریم‌ها و بی‌اعتباری آن‌ها برای نظام جمهوری اسلامی ایران است. چراکه برای اولین بار زنجیره هوشمند بدون وابستگی از اعزام این ناوگروه به منصه ظهور رسید و به یاری خداوند متعال موفقیت‌آمیز بوده است.

دلایل شکست رویکردها و سیاست‌های تحریمی در نیروهای مسلح و در نیروی دریایی ارتش:

۱- اولین اصل در راهبرد در شکست سیاست‌های تحریمی در مرحله اول توکل به خداوند تبارک و تعالی (ان الله معنا) و در مرحله بعد رهبری داهیان و حکیمان فرماندهی معظم کل قوا و افق آینده‌نگارانه معظم‌له در تدوین استراتژی بلندمدت حضور ایران در آب‌های آزاد بین‌المللی بوده است.

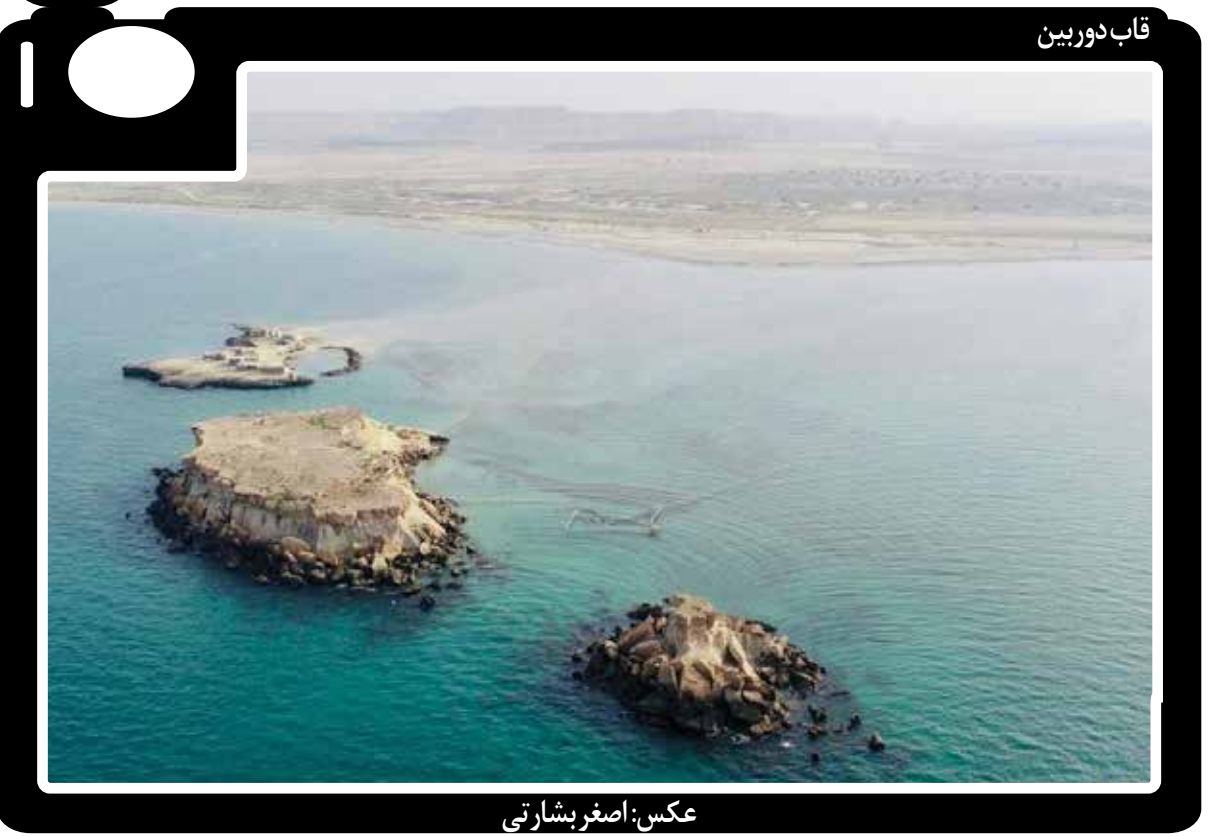
۲- پای‌بندی به اصل استقلال و خودکفایی نظامی به‌عنوان یکی از ستون دکتربین (رهنامه) نظامی جمهوری اسلامی ایران در سطح نیروهای مسلح یکی دیگر از علل شکست سیاست‌های تحریمی نظام سلطه در طول ۴۴ سال گذشته بوده است. امروزه تمامی نیازهای دفاعی و تسلیحاتی کشور با هماهنگی وزارت دفاع و جهاد خودکفایی نیروهای مسلح و در سطح نیروهای چهارگانه ارتش طراحی و به تولید انبوه می‌رسند.

۳- تجربه دوران دفاع مقدس و مقابله باسیاست‌های تحریم دفاعی سنگ بنای تدوین الگوی بازآرندگی بومی شد که نتیجه آن حضور ایران در آب‌های آزاد بین‌المللی در بحبوحه شدیدترین تحریم‌های ظالمانه نظام سلطه شده است.

۴- یکی دیگر از علل شکست سیاست‌های تحریمی در بخش دفاعی باور و ایمان به اصل «ما می‌توانیم» منطبق بر الگوی دفاع مردم پایه است. ساخت انواع ناوها و رزم‌ناوها، زیر دریایی‌ها و انواع رادارهای سه‌بعدی در نیروی دریایی ارتش جهت مهیاشدن و حضور در آب‌های آزاد بین‌المللی در طول سال‌های گذشته نماد عینی سازی این اصل بوده است. درعین حال داشتن «پیش‌را هبردی آینده‌نگرانه» و «مقاومت فعالانه» در برابر تحریم‌ها در کسب این موفقیت‌ها تأثیر بسزایی داشته است.

۵- باور به تغییر هندسه قدرت در نظام بین‌الملل و تلاش برای شکست هیمنه کدخدای کاذب دهکده جهانی در کنار روحیه مکتبی، جهادی و انقلابی کارکنان نیروهای مسلح و به‌خصوص دلیرمردان نیروی دریایی ارتش یکی از پشتوانه‌های اصلی شکست و بی‌اعتبار سازی سیاست‌های تحریمی بوده است.

بدون شرح

عکس: اصغر بشارتی